37.

c. 793-795

Alcvinus Hechstanum presbyterum ad virtutem cohortatur et precibus amicorum cupit se commendari.

Codd. T fol. 64-64' (T* fol. 59), K 1 fol. 55'-56', K 2 p. 161-164, S 1 fol. 173-174' (S 1* fol. 93-96), Q fol. 121'-122', A 1* p. 119-120 nr. 76, D fol. 238'-239*.

Edd. C 36, Q 45, F 138, J 283. — Migne col. 452.

FILIO MEO CARISSIMO DALTAPETRA CI ALBINUS DE LEVITA C SALUTEM.

Utinam iuxta nomen tuum fiat merces tua alta et firma. Hoc vero, ut Deo Cf. Ioh. 12, 35. donante fiat, labora instanter: curre, dum lucem habes, ascende cotidie per singulos gradus virtutum, ut de te dici possit: 'Ibunt sancti de virtute in virtutem'; ut, quod Ps. 83, 8. sequitur, fieri possit; hoc est , ut a te 'videatur' Deus Deorum in Sion'.

Vigiliis et orationibus insta, castitate et humilitate, dilectione Dei et proximi, et aliorum mandatorum observatione te ipsum exorna. Quae tamen omnia ad caritatis firmamentum respiciunt, in qua tota lex pendet et prophetae. Si nondum adhuc Matth.22, 40. annis, ordine tamen sacrit ministerii, senior esse coepisti. Nam presbiter senior Latine interpretatur^{u2}: ut significet moribus esse debere senes, constantia perfectos, praedicationi verbi Dei intentos, ita ut opere impleant, quod ore doceant.

Tu vero, filia carissime, vigilanter tibio praeparad bonis meritis domum perpetuam in caelis. Modo est tempus laborandi et promerendi Deum: tunc erit tempus indicandi, et proo bonis operibus videndi Deum; quia tunc indicabitur unusquisque Matth.16,27.

20 secundum opera sua. Non tibi sit saeculi pompa suavior quam salus aeterna; nec delectatio carnalis dulcior quam dilectio Dei. Qui hic Deum diligit, ibi cum Deo esse laeteturg. Quam iocunda est beatitudo aeterna, et quam misera perditio sempiterna. Qualis in vita futura fieri velis, talem te praepara in praesenti. Parvi temporisi hospes perpetuam tibik promerere mansionem. Hodie te cogita cras esse moriturum. Omnisa dies quasi ultimus est habendus . Ideo semper homo debet esse paratus, ut quacumque die iudex pulsaverit ostium, aperiatur ei cum laetitia. Luc. 12, 36. Rapietur ad iudicium anima, dum ducetur de corpore.

^{37.} a) Lemma: Ad Hechstanum presbiterum T; Epistola ad Hestanum presbiterum Q; Albinus Altae petrae K1; Epistola Alcuini ad Altam Petram A1*. b) karissimo S 1. 30 c) corr. in Altapetrae K 1, Q; Altaepetrae A 1*. d) Alchuinus Q; Albinus levita om. A 1*; Albinus salutem om. K1. c) om. T, Q, K2. f) mercis T, S1, D, K2. g) dante S1, D. h) ascendere T. i) cotidie T; quotidie A 1*. k) grados D. l) posit S 1. m) om. T, Q, S 1, D. n) vero D (pro o) videbitur Q; videtur K2. p) dilectio S1, D. q) om. S1, D. r) respicient T, D, ut), om. Q. s) non de S 1. t) sacro K 2. u) senior in latina interpraetatur T, K; senior et latina Q, K2, S1. 35 interpretatio D; senior in latino interpretatur A 1*; senior in latina lingua interpretatur Q. v) om. K, A 1*. w) perfecti T, D, S1; perfectus K2. y) intentus K2. z) impleat — doceat K, T, D, Q, A 1*. a) o fili Q. b) carissimae T; karissime S 1. c) om. D. f) dilectatio S 1; dilectio T, K, A 1*. g) laetatur A 1*. e) om. S 1. d) praepera K 2. i) tempore D. k) vel D. 1) promeriri T; promereri K2, S1; promeriti D. corr. in iocunda S 1. n) oms S1. 40 m) Parvi temporis ut hospes — promereri valeas mansionem sic corr. Q. P) Raperint T; Rapitur S 1, D, Q; Rapiatur K. K 1, A 1*; hostium K 2. q) anima ad iudic. S 1; imalicium K2; domicilium $(A1^*)$ animae K1. ducitur D; educitur A 1*, K 1.

¹⁾ Tam Hechstani nomen, quod in altam petram transfertur, quam sociorum eius Scaest et Baegnod clericos Anglicos eos fuisse probare videtur. J. In synodo Cloveshoensi a. 803. habita adfuerunt Heahstan abbod sive Heahstan presbyter abbas et Beagnod presbyter (Birch Cartular. Saxonic. 1, 436. 437).

2) Isidori Etym. VII, 12, 20: presbyter graece latine senior interpretatur.

3) Cf. supra p. 51. 76, ep. 241.

4) Seneca de morib. 10: omnis dies velut ultimus iudicandus est; Praecepta vivendi v. 22 (Poet. Carol. I, 276): Quisque dies vitae est velut ultimus ecce putandus.

5) Cf. supra p. 76; Alcvini Carm. LXXVI v. 15. 16 (Poet. Carol. I, 297): Mors properat horis mox omnibus atque momentis, | Ut rapiat nosmet iudicis ad faciem.